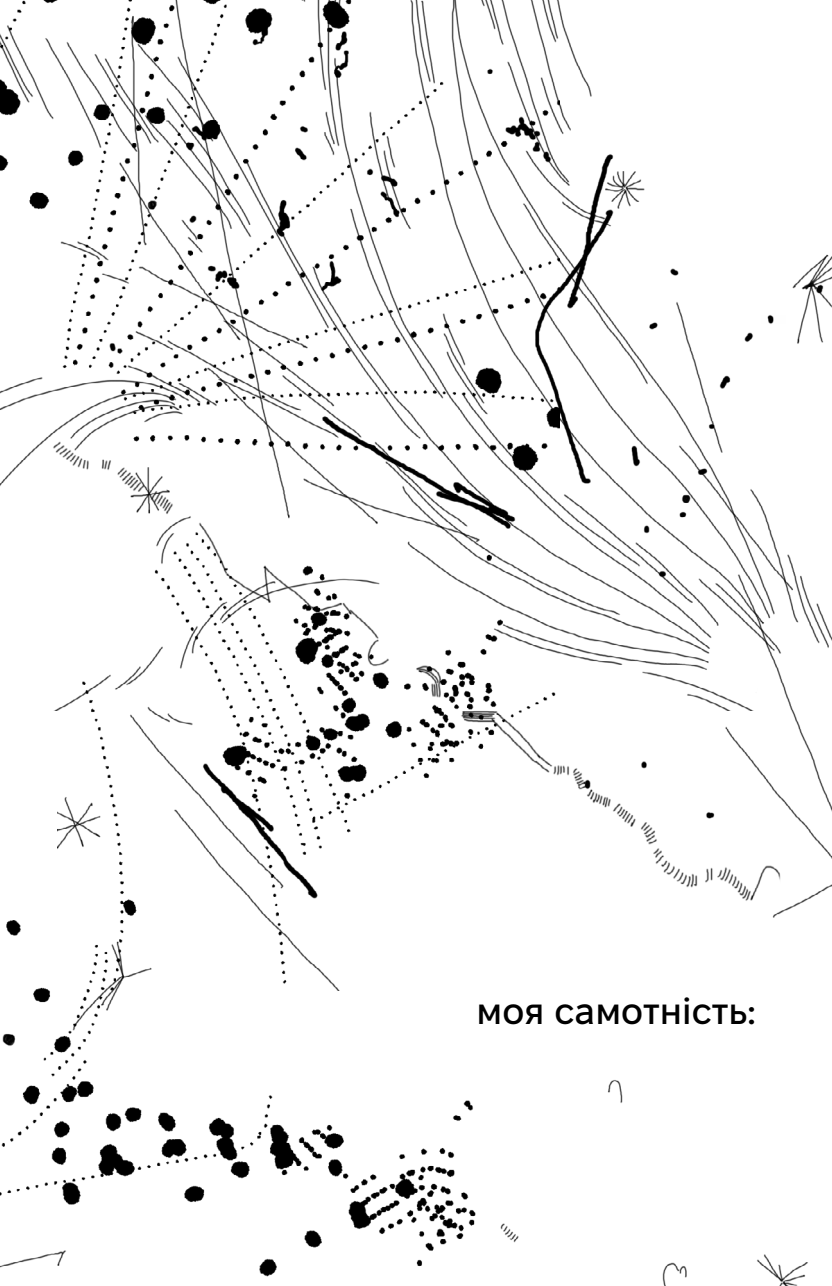

моя самотність:

7

3

4	Чи ви відчуваєтеся самотньо зараз?	9
12	Чи можете ви описати себе як самотню людину? Якщо так, чи ви почувались так завжди, чи від нещодавно?	17
20	Коли або де ви відчуваєтеся самотньо?	27
30	Чи ви відчуваєтеся самотньо в колі людей, чи це пов'язано з їх відсутністю?	33
36	На вашу думку, самотність може бути поганою або хорошою?	43
46	Чи самотність це проблема? Якщо так, то чи можна її виправити, позбавитись?	49
52	Чи пов'язана самотність із дорослішанням?	55
...	Якщо візуалізувати самотність, яка вона?	...

Саме зараз в моєму житті
немає місця самотності,
вперше за дуже довгий час,

якби знати що воно таке. • • ◦ ◦ ◦ ◦ ◦ ◦

часом.

не знаю наскільки це
пов'язано з війною.

через те що друзі
повиїзжали,

але в більшості
випадків ці рішення
були прийняті ще до
вторгнення, тому не
вважаю що це через
війну.

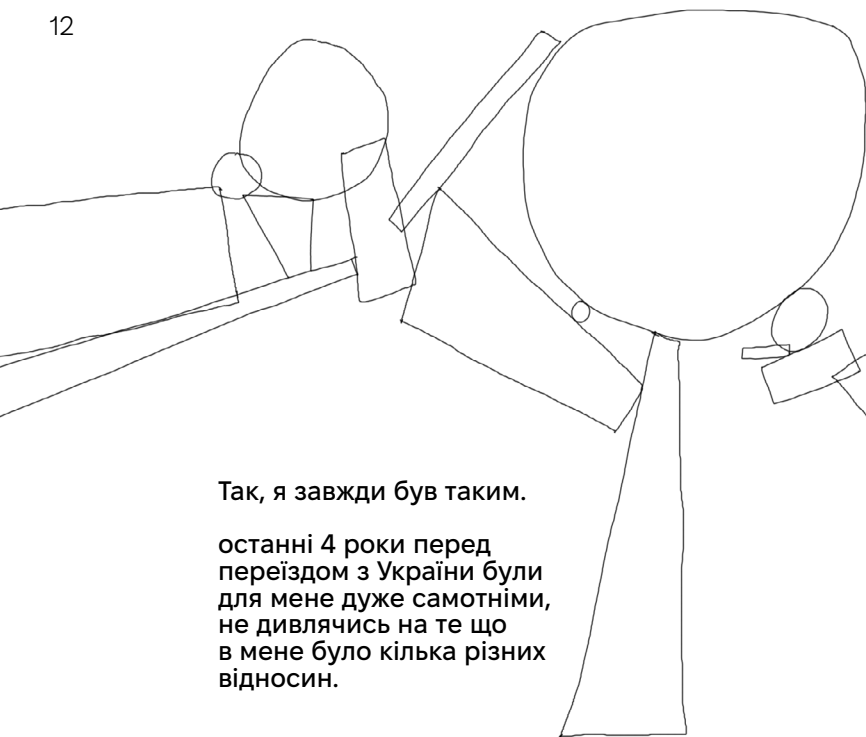
я взагалі не впевнена що
реально знаю різницю між
«почуватись самотньо»
та ні.

думаю, мені в деякій
мірі самотньо з моменту
народження, це як
маленька чорна діра яку ти
завжди таскаєш за собою.

так.

так, трохи.

Така собі вічна темно-синя
густа порожнеча, що гуде
у грудях і ніби була тут до
тебе і залишиться після.

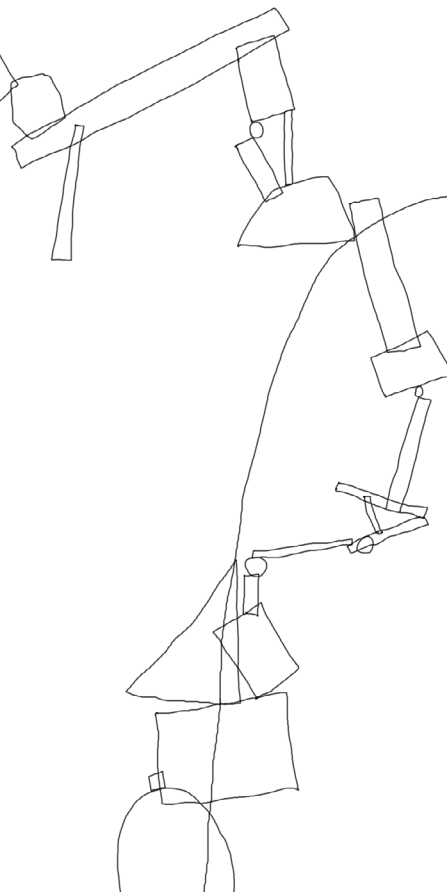
Так, я завжди був таким.

останні 4 роки перед
переїздом з України були
для мене дуже самотніми,
не дивлячись на те що
в мене було кілька різних
відносин.

я працював і жив з однією
і тією ж людиною, ми вели
об'єктивно хуйовий спосіб
життя, дуже страждали від
того, що в нас немає друзів,
харилися на всіх і тільки
час від часу знаходили
собі якусь компанію на
епізодичне спілкування.

завжди. я не думаю що
я прямо глибоко самотня
людина у поганому сенсі,
я скоріше думаю що всі
люди самі в своїй голові,
тож було б дивно не
відчувати себе трохи
одиноким.

але то не є погано або
сумно. в якомусь сенсі,
ми всі самотні. головне
навчитись з цим жити
без драми. бо як на мене
самотність - це природньо.

в якомусь дуже глобальному
сенсі, починаючи від
народження.

згадуючи дитинство,
я часто бачу себе одну.

це дивно, бо я маю сестру
і росла у дуже великій
родині.

але найчастіше я згадую,
як дивлюся на тюльпани
і записую у блокнот,
які вони гарні.

поруч нікого.

думаю, що на третій рік
вторгнення моя бульбашка
відчуває себе доволі таки
подавлено, відповідно
не залишається ресурсу
на те, щоб тусіть.

я, як трохи така людина,
свято відчуваю себе
гіпер-самотньо,
через те, що зараз
наче не існує людей
на "моїй" хвилі,
всі наче *під водою*.

мені складно згадати
старого себе, чи почувався
я якось інакше.

я точно знаю,
що я був іншим.

Це щось статичне, сковане,
синього кольору.

Сіра глина,

чи вихор,

чи лужа.

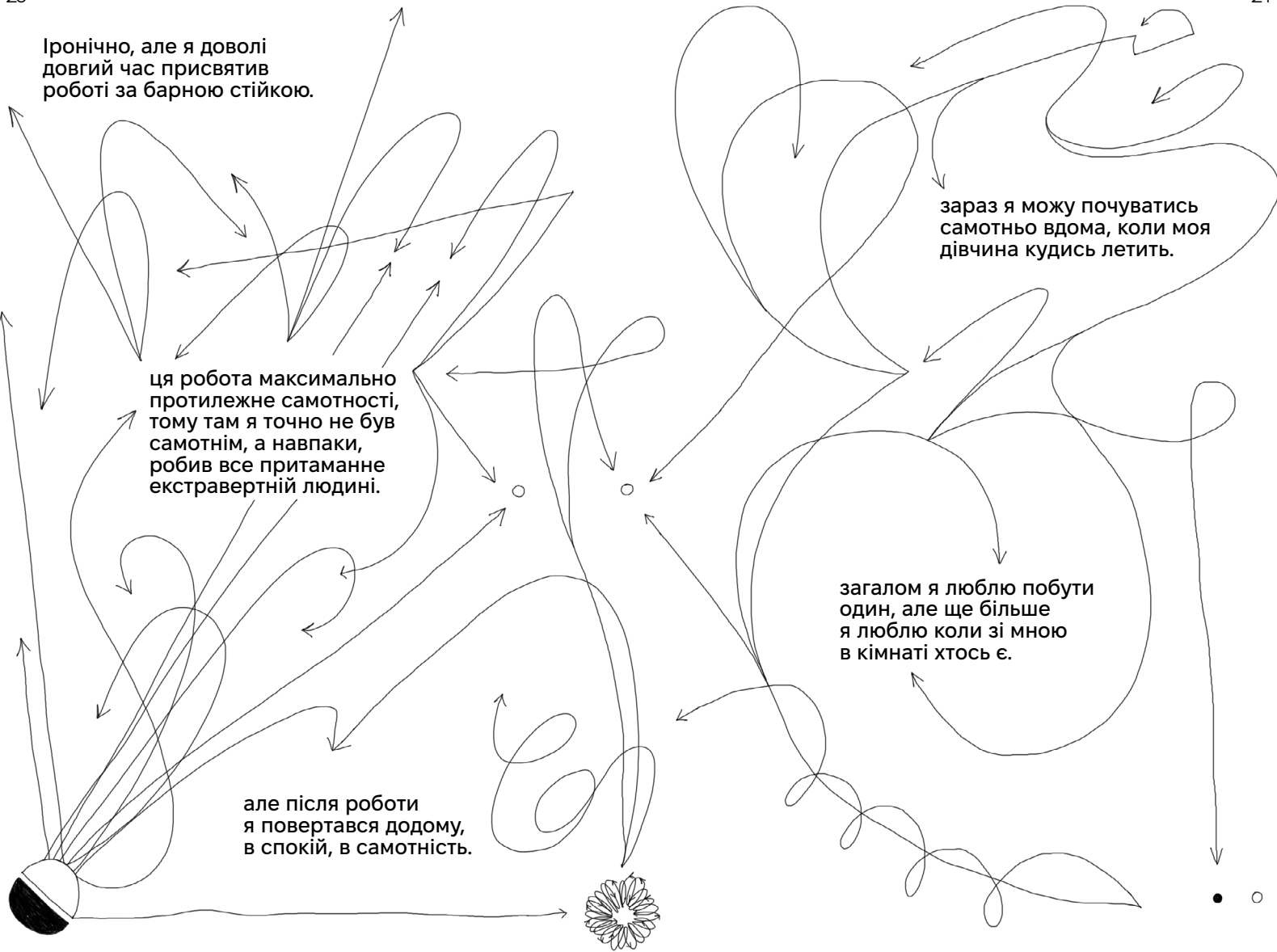
Іронічно, але я доволі
довгий час присвятив
роботі за барною стійкою.

ця робота максимально
протилежна самотності,
тому там я точно не був
самотнім, а навпаки,
робив все притаманне
екстравертній людині.

але після роботи
я повертався додому,
в спокій, в самотність.

зараз я можу почуватись
самотньо вдома, коли моя
дівчина кудись летить.

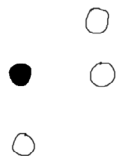
загалом я люблю побути
один, але ще більше
я люблю коли зі мною
в кімнаті хтось є.

бувають такі періоди, коли
здається, ніби всіх на тебе чхати.
чи коли тебе зраджують друзі.
тоді є відчуття самотності.

коли не маю можливості
розділити з кимось захват
книгою чи музикою.

цього справді не вистачає,
хоча я не знаю
чи це самотність.

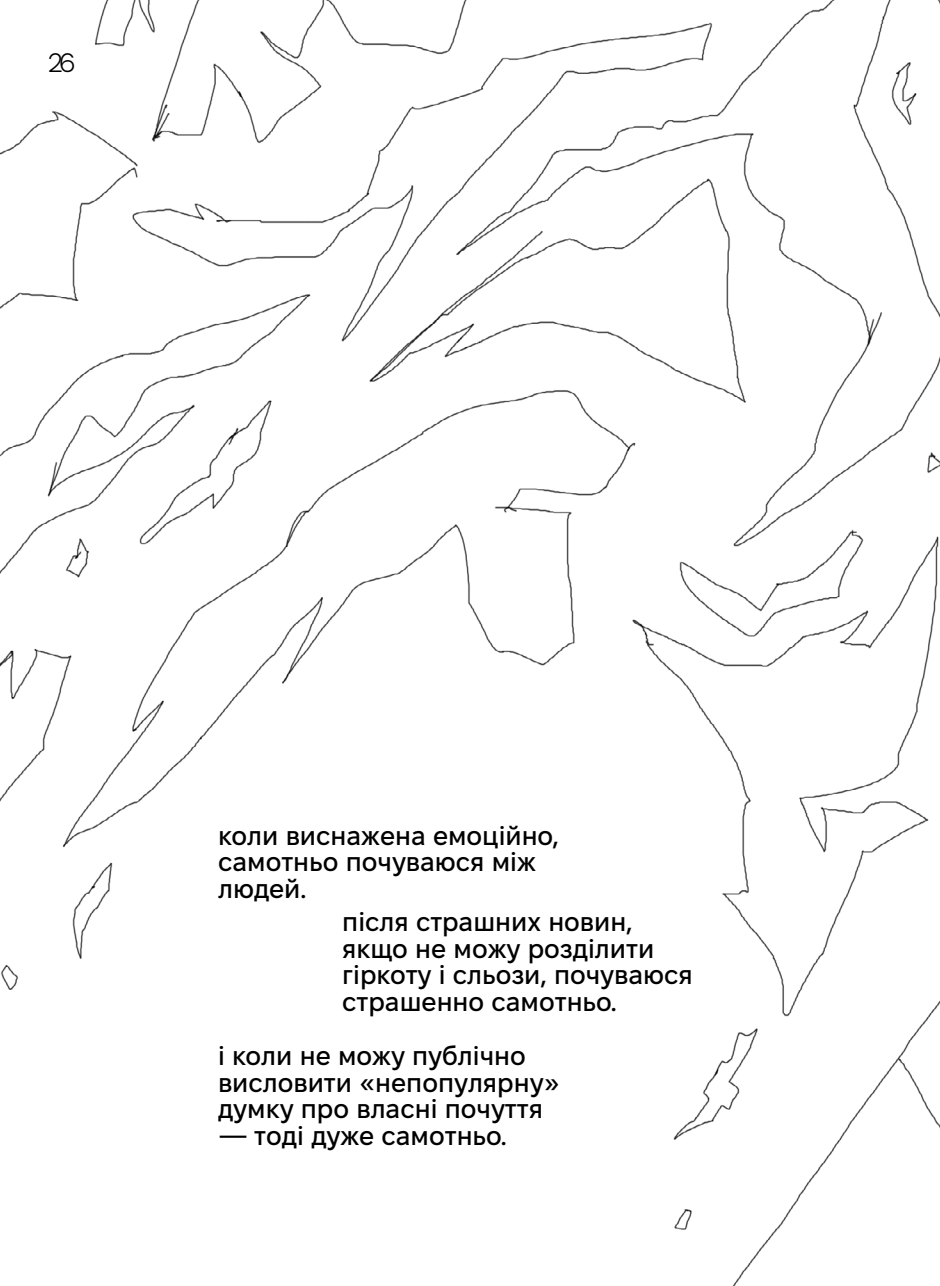

щоразу, коли зв'язки
слабшають або коли
не відчуваю взаємопідтримки.

в моменти коли мене ніхто не
розуміє, не може підтримати
я відчуваю себе дуже
самотньою.

коли виснажена емоційно,
самотньо почуваюся між
людей.

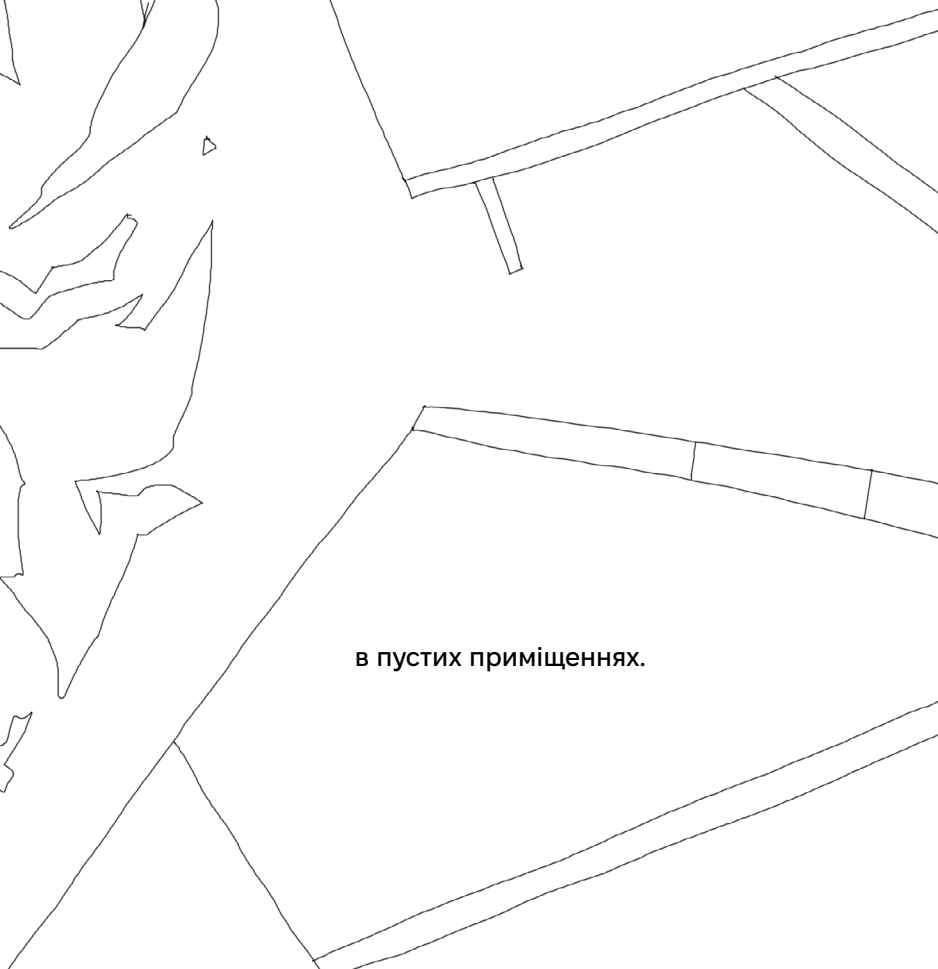
після страшних новин,
якщо не можу розділити
гіркоту і сльози, почуваюся
страшенно самотньо.

і коли не можу публічно
висловити «непопулярну»
думку про власні почуття
— тоді дуже самотньо.

коли стою на касі
із корзиною продуктів
в черзі людей.

для мене супермаркет
— це мекка самотності.

в пустих приміщеннях.

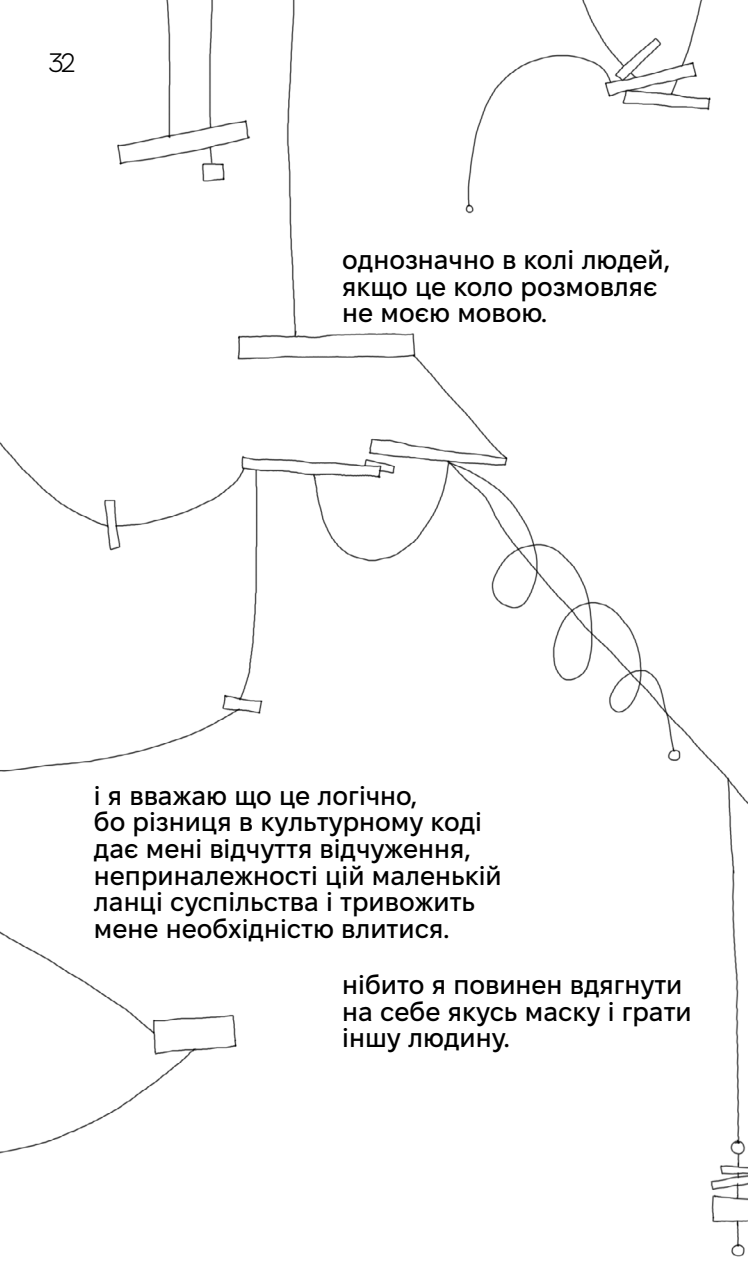
Самотність — це кімната.

В ній темно.

Я думаю всі себе почувають самотньо в групі людей, з якими в тебе немає нічого спільного.

я думаю це пов'язано з якимось рівнем довіри і спільних цінностях.

якщо довкола люди яким не довіряєш і не маєш багато спільного навряд така комунікація буде приємною.

однозначно в колі людей,
якщо це коло розмовляє
не моєю мовою.

і я вважаю що це логічно,
бо різниця в культурному коді
дає мені відчуття відчуження,
неприналежності цій маленькій
ланці суспільства і тривожить
мене необхідністю влитися.

нібито я повинен вдягнути
на себе якусь маску і грати
іншу людину.

тут хотілося б сформувати
причинно-наслідкові
зв'язки, але самотність
схожа на раптовий
імпульс.

ніколи не знаєш де її чекати
і чи буде хтось поряд.

відчуття схоже на звук
і реакцію від повітряної
тривоги.

Це щось синє, цікаве
по формі, бо це і криза
і можливість ,як завжди.

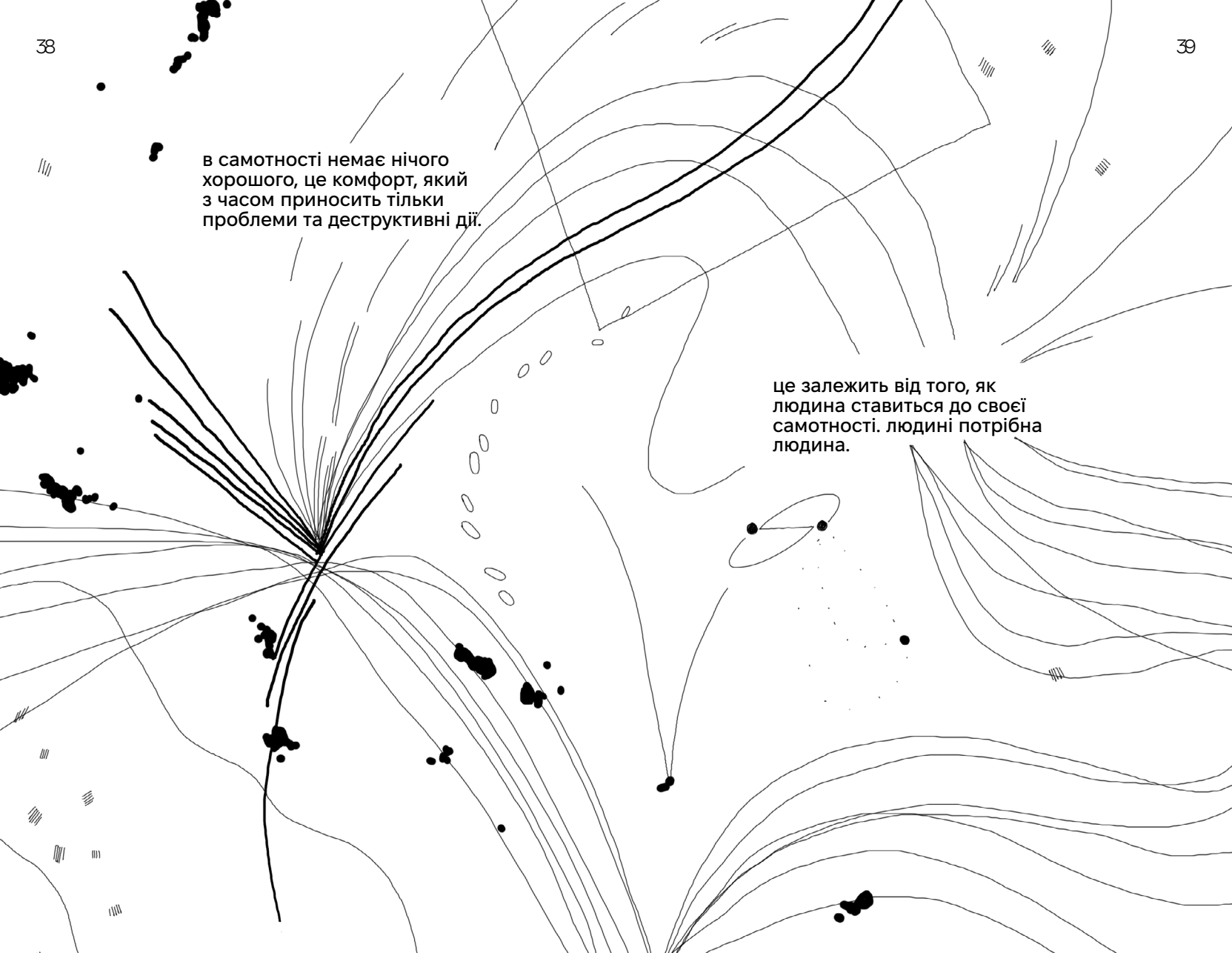
Саме поняття самотності,
як на мене, має за собою
щось негативне.

хороша «самотність»,
напевно, має якусь іншу
назву.

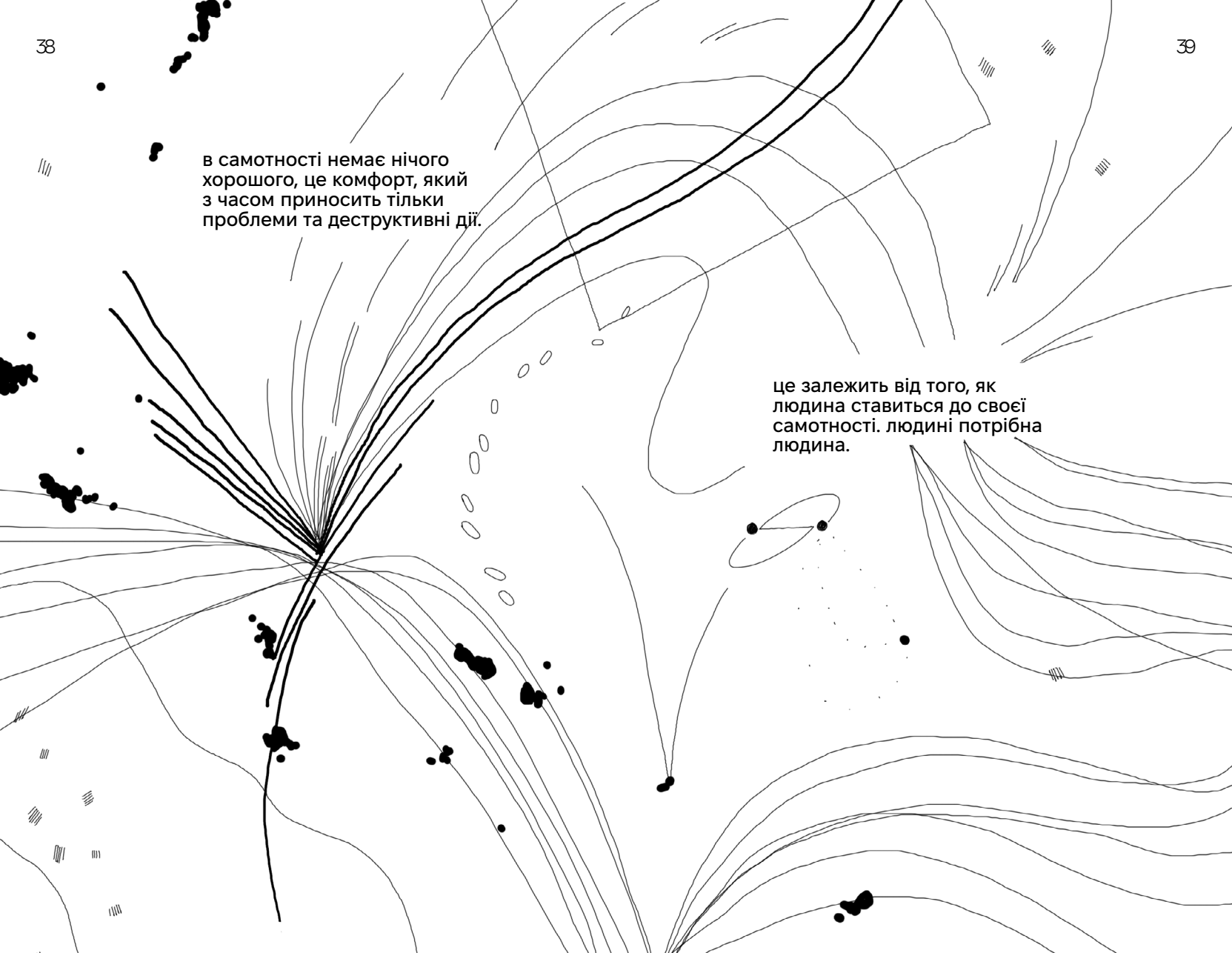
на дворі сонце якраз
переходить горизонт,
у вухах грає приємна
музика. я перехожу перше
дерево парку на Політесі.
для мене така самотність
була хорошою.

хіба можна вечірню
прогулянку назвати
поганою?
вечір з собою.

поганою вона стає тоді
коли не хочеш бути
з собою або бути собою.

An abstract line drawing spanning across two pages. On page 38, there are several thin, curved lines and a cluster of thicker lines radiating from a central point on the left. There are also some small black ink blotches and a series of small, oval shapes arranged in a curved path. The text is positioned in the upper left quadrant of the page.

в самотності немає нічого
хорошого, це комфорт, який
з часом приносить тільки
проблеми та деструктивні дії.

The drawing continues on page 39. It features more thin, curved lines and a small, circular shape with two dots inside. There are also some small black ink blotches and a series of small, oval shapes arranged in a curved path. The text is positioned in the upper right quadrant of the page.

це залежить від того, як
людина ставиться до своєї
самотності. людині потрібна
людина.

An abstract line drawing spanning two pages. It features a network of thin, hand-drawn lines connecting various black ink splatters and dots. A large, solid black shape is prominent at the top center. The lines are mostly straight but have some curves and small loops. The text is handwritten in a simple, slightly irregular font.

думаю що самотність термін
без градації добре погано.

її осмислення може приводити
до суму чи натхнення,
але ж сама по собі

вона... просто є, вірно?

мені подобається
думати про це у контексті
«самотність - усамітненість».

самотність —
гірка, холодна,
тужлива.

усамітнення —
чисте, спокійне,
вкрай необхідне.

мама завжди казала мені,
що люди помирають
і народжуються самотніми,
і що це нормально.

я так не думаю.
мені взагалі здається, мама
себе переконала у цьому,
бо попри чоловіка, дітей
і велику родину, вона все
життя почувала себе
самотньою.

я би не хотіла бути сама
перед смертю і не хочу бути
сама у найкращі моменти
свого життя. якщо ніхто
поруч не свідчить, що ти це
зробила, що ти тут є чи що
ти отак закінчуєшся, може
здатися, що цього
насправді не було.

це страшно.

Самотність вона як шум як
тонкий дзвін у вухах,
сіра і не має форми.

або ж має, але її не можна
побачити, бо ти знаходишся
всередині неї.

Так, це може бути
проблемою.

питання самотності
вирішується тільки
зміною відношення до того,
що відбувається навколо.

проблема, яку може
вирішити тільки
випадок і час.

і чим більше подій
ти впускаєш в своє життя,
тим менше часу тобі
знадобиться щоб
позбавитись самотності.

це просто як явище, як дощ
чи буревій, як певний стан
— безвідносно до наших
бажань.

її можна вдало ігнорувати,
але не думаю що це піде
за виправлення.

самотність може бути
тяжкою, але ж тяжке
не дорівнює погане.

не знаю.

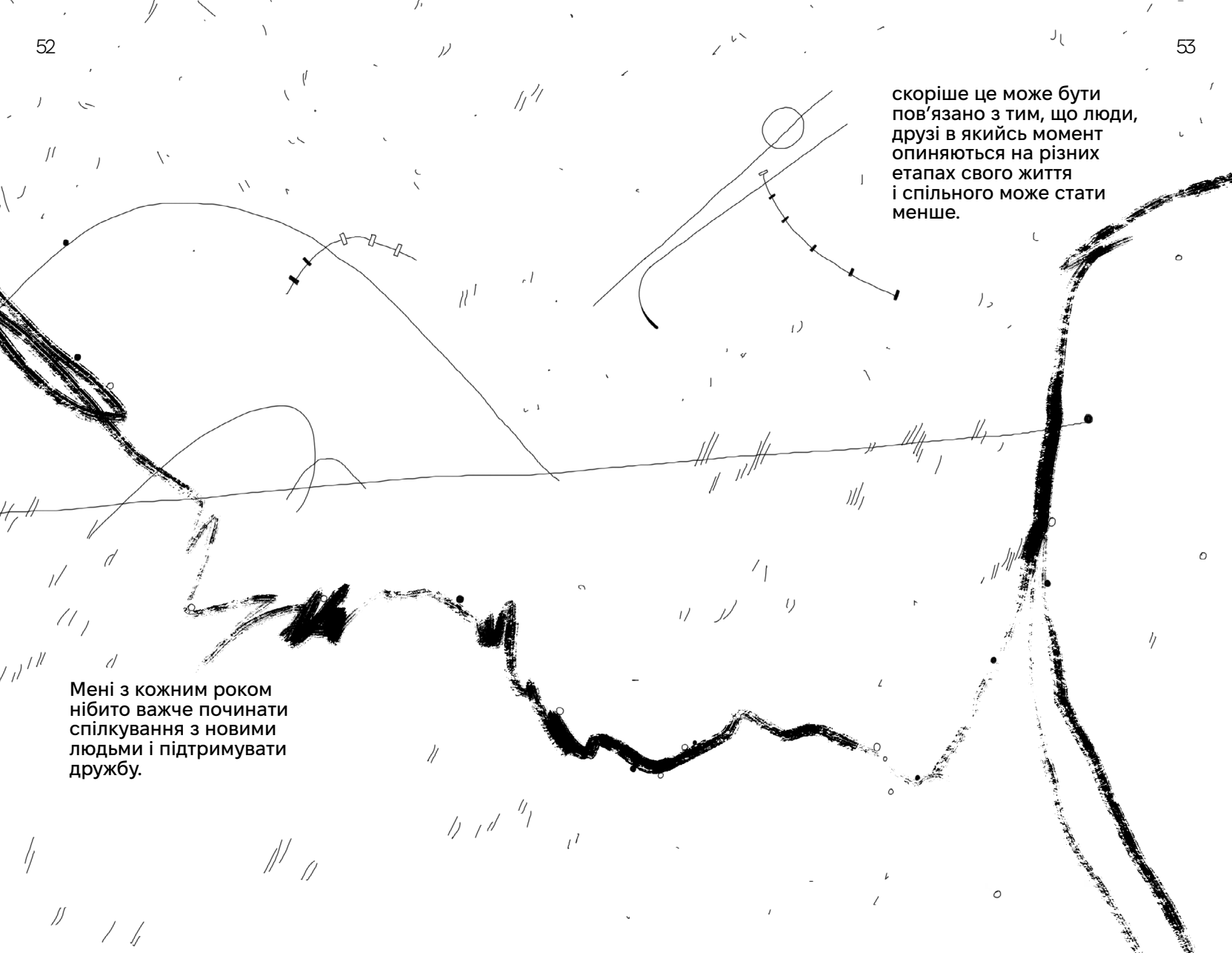
ти виправляєш це, якщо
тобі від цього погано.
але виправляєш
не саму самотність,
а відчуття пов'язані
з нею.

іноді за самотністю
ховаються глибші речі
— страх або брак любові.

Моя самотність білого
кольору і не має форми,
вона перманентна.

моя самотність
має метафору — свобода.

моя самотність звучить,
як ранок.

скоріше це може бути
пов'язано з тим, що люди,
друзі в якийсь момент
опиняються на різних
етапах свого життя
і спільного може стати
менше.

Мені з кожним роком
нібито важче починати
спілкування з новими
людьми і підтримувати
дружбу.

з дорослішанням
змінюється відчуття довіри.
а її відсутність підсилює
самотність.

в компанії якій не довіряю,
або погано знаю, часто
відчуваю себе ізольованим.
іноді приймаю позицію
спостерігача.

можу перестати
чути слова.

а ще з роками і війною
збільшилася тривожність,
а з нею приходить відчуття
повної самотності.

раптом виявляється, що світ
не належить тобі, і світ не
створений спеціально для
тебе. що життя собі просто
іде, а ти за ним плывеш.
борешся проти течії, якщо
вистачає хисту і сили, або
прибиваєшся до берега,
щоб перепочити.

Самотність для мене
схожа на північне сяйво.

моя самотність така.

2024

s.star

